

במדבר יד טו שלח קמא

אונקלוס 1521

לעלות אלראש ההר וארון
ברית יהוה ומשה לאמשו
מקרב המחנה: מה וירד העמלקי
והכנעני הישב בהר ההוא
ויכנסו ויפתומו עדיהם: פ
טו א וירד יהוה אלמשה
לאמר: ב דבר אלבני ישראל
ואמרת אליהם פי תבאו אלי
ארץ מושבותיכם אשר אני נתן
לכם: ג ועשיתם אשה ליהוה
עלה ארובת לפלא נדר או

טוהא וארון קמא דיי ומשה
לא ערו מנו משריחא:
מה ונתח עמלקאה ויכנעאה
דיחב בטוהא יהוה ומשון
וטרדונו עדיהם: א ומליל
?? עם משה למימר: ב כול
עם בני ישראל וחימר להון
ארי תעלון לארע מושבתיכון
די אגא נחב לבנו:
ג ותעברון ארובא גרם ??
עלמא או נכסת קורשיא
לאקדשא קרא או כנעקמא
תולדות אהרן
(א) כי תבאו אל זבחים טוהא
(ב) ועשיתם אשה מחוה ג טוהא
עלה או נחב עם טוהא לפלא נדר
טוהא
בעל המורים
(א) ועשיתם אשה טוהא
קמך פרשת נשים לפלחיה
- לפי שישו בפלחיה: וכן
בפיקוס: אשיר צא לפניהם
קמך מוד פרשת ארובות:

טוהא וארון קמא דיי ומשה
לא ערו מנו משריחא:
מה ונתח עמלקאה ויכנעאה
דיחב בטוהא יהוה ומשון
וטרדונו עדיהם: א ומליל
?? עם משה למימר: ב כול
עם בני ישראל וחימר להון
ארי תעלון לארע מושבתיכון
די אגא נחב לבנו:
ג ותעברון ארובא גרם ??
עלמא או נכסת קורשיא
לאקדשא קרא או כנעקמא
תולדות אהרן
(א) כי תבאו אל זבחים טוהא
(ב) ועשיתם אשה מחוה ג טוהא
עלה או נחב עם טוהא לפלא נדר
טוהא
בעל המורים
(א) ועשיתם אשה טוהא
קמך פרשת נשים לפלחיה
- לפי שישו בפלחיה: וכן
בפיקוס: אשיר צא לפניהם
קמך מוד פרשת ארובות:

טוהא וארון קמא דיי ומשה
לא ערו מנו משריחא:
מה ונתח עמלקאה ויכנעאה
דיחב בטוהא יהוה ומשון
וטרדונו עדיהם: א ומליל
?? עם משה למימר: ב כול
עם בני ישראל וחימר להון
ארי תעלון לארע מושבתיכון
די אגא נחב לבנו:
ג ותעברון ארובא גרם ??
עלמא או נכסת קורשיא
לאקדשא קרא או כנעקמא
תולדות אהרן
(א) כי תבאו אל זבחים טוהא
(ב) ועשיתם אשה מחוה ג טוהא
עלה או נחב עם טוהא לפלא נדר
טוהא
בעל המורים
(א) ועשיתם אשה טוהא
קמך פרשת נשים לפלחיה
- לפי שישו בפלחיה: וכן
בפיקוס: אשיר צא לפניהם
קמך מוד פרשת ארובות:

על טס המארכ: (ב) פי תבאו.
גשאר לכה טקטכו ללרן:
(ג) ועשיתם אשה. אין זכ לשון
נזיר, חלל: טקטכו טס ותפלה על
לבנכם למטות אשכ לט: ריח
יחום. נחח כוח לפני: טפלא
גדר או בגדבד. או טקטכו
האשכ בטביל מוצבת מועדכם, ר
טקטכו טקטכו למטות פמוט:

עקור שפתי חכמים
ק ונחשה קטס מהך רצונו גלוי השלם לח החלוק דבר תורה שניה תורה: ר ונחשה
פועו מוכב על "לפלא", כי תרגומה המארכים מוכב היכן וכן תלויים ב"לפלא":

במדבר יד שלח קמ

אונקלוס 1520

ישראל ויתאבלו העם מאד:
וישכמו בבקר ויעלו אלראש
ההר לאמר הננו ועלינו אל
המקום אשר אמר יהוה פי
חמאנו: טו ויאמר משה למה זה
אתם עברים אתפי יהוה והוא
לא תצלה: טו אליתעלו פי אין
יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני
איביכם: טו פי העמלקי והכנעני
שם לפניכם ונמלתם בחרב
פייעלכן שבתם מאחרי יהוה
ולא יהיה יהוה עמכם: טו ויעלו
קרב או בקטט - אלו היו ששים רבוא ונקלו, ויהונן לא היה אלא הוא ונצרו ונחשו:
(מד) ויעשילו טוהא

אלה התורה
עם פירוט

טוהא וארון קמא דיי ומשה
לא ערו מנו משריחא:
מה ונתח עמלקאה ויכנעאה
דיחב בטוהא יהוה ומשון
וטרדונו עדיהם: א ומליל
?? עם משה למימר: ב כול
עם בני ישראל וחימר להון
ארי תעלון לארע מושבתיכון
די אגא נחב לבנו:
ג ותעברון ארובא גרם ??
עלמא או נכסת קורשיא
לאקדשא קרא או כנעקמא
תולדות אהרן
(א) כי תבאו אל זבחים טוהא
(ב) ועשיתם אשה מחוה ג טוהא
עלה או נחב עם טוהא לפלא נדר
טוהא
בעל המורים
(א) ועשיתם אשה טוהא
קמך פרשת נשים לפלחיה
- לפי שישו בפלחיה: וכן
בפיקוס: אשיר צא לפניהם
קמך מוד פרשת ארובות:

לפי שישו
אמר שחלל את
אין מוכב על טוהא

נחם בקר - פרשת אלה באמצע חג

הצדיק רבי אברהם מרדכי מגור נסע פעם לעיר קלץ (בדרום-מרכז פולין) בשבוע שקראו בו פרשת "שלח". וכדרכו בקודש, ערך ביקור-נימוסין אצל רב המקום, רבי דויד גולדמן, שהיה מזקני הרבנים בפולין אחרי מלחמת העולם הראשונה. תוך כדי שיחה שאל האדמו"ר מגור את מארחו: חכמינו ז"ל אמרו: "שערי תשובה לעולם פתוחין" (איכה רבה ג', ל"ה; ועוד). מדוע אפוא לא נתקבלה תשובת יוצאי מצרים, שהתחרטו על שנהו אחרי המרגלים וקראו: "הננו ועלינו אל המקום אשר אמר ה', כי תטאנו" (י"ד, מ')?

השיב רבי דויד לאורחו: תשובה אמיתית אינה חוזרת ריקס, כי שערי תשובה לא ננעלו לפני כל מי שנכשל בחטא. אך התנאי לכך הוא, שהחוטא מפיר בחטאו ומתחרט עליו בלב שלם. אולם יוצאי מצרים, שנגזר עליהם למות במדבר ולא להיכנס אל הארץ היעודה לישראל, לא הגיעו אותה שעה לתשובה אמיתית. שכן לא אמרו: "הננו ועלינו אל המקום, כי תטאנו לה'"; אלא אמרו: "הננו ועלינו אל המקום, אשר אמר ה' כי תטאנו" (י"ד, מ'). יוצאי מצרים אינם מפירים אפוא בלא סייג בחטאם הכבד, אלא מציינים שה' אמר אליהם שנכשלו בחטא. משום כך אין כאן תשובה אמיתית, המתקבלת בשמים בכל עת, ולכן קורא אליהם משה בשם ה': "אל תעלו, כי אין ה' בקרבכם!" (י"ד, מ"ב). האדמו"ר מגור התפעל מאוד מתשובת הרב ונפרד ממנו בלבביות. ובצעמדו בפתח הבית העיר לחבורת החסידים ששהו עימו: זה עתה למדנו מפי גדול בישראל איך צריכים לקרוא פסוק בחומש...

הוא
שערי
לפי שישו
אמר שחלל את
אין מוכב על טוהא